

[Finansministeren.]

særdeles tidkrævende arbejde — og det kan vel ikke være venstres mening, at tjenestemændene skulle afvente gennemførelsen af en ny lønningslov, som man i øvrigt er enig om, indtil dette arbejde vil kunne afsluttes.

Jeg tror også, at man fra venstre side overdriver betydningen af den måde, hvorpå man beregner det pristal, der skal lægges til grund for dyrtidsreguleringen. De undersøgelser, som er foretaget i forbindelse med kommissionens arbejde, tyder på, at der på længere sigt ikke vil være stor forskel på, om man regulerer efter det ene eller det andet pristal, og det er i hvert fald en misforståelse at antage, at udgifterne til de nye tjenestemandsløve automatisk ville blive mindre, hvis man anvendte et andet pristal. På kortere sigt vil det naturligvis have sine virkninger, om man anvender det ene eller det andet pristal, men man synes ganske at have overset, at gennemførelsen af de nye bestemmelser om et overenskomsttillæg i mindre grad end tidligere også på kortere sigt gør tjenestemændenes lønninger afhængige af den form for pristalsregulering, som man vælger.

Jeg kunne i øvrigt tænke mig, at man fra venstres side nærede den opfattelse, at ændrede bestemmelser for beregningen af det pristal, som skal lægges til grund ved dyrtidsreguleringen af tjenestemændenes løn, også ville få betydning for de dyrtidsreguleringer, der findes inden for det private arbejdsmarked. Dette ville dog ingenlunde blive tilfældet, og af det konservative partis mindretalsudtalelse fremgår, at man er klar herover. Jeg tror, at det ville være særdeles uheldigt, hvis lønningerne for en så stor gruppe, som tjenestemændene dog omfatter, skulle dyrtidsreguleres efter et særpristal, og dette måtte jo blive resultatet af venstres standpunkt. Det ville jo ikke være muligt at forlange, at allerede indgåede overenskomster, hvori indgår en pristalsregulering efter det hidtil udregnede pristal, skulle lægge et andet pristal til grund, og det er vel også tvivlsomt, om man kan påtvinge parterne på arbejdsmarkedet ved fremtidige overenskomster at anvende et andet pristal som regulator end det, som de måtte blive enige om.

Skalaen for det nye dyrtidstillæg adskiller

sig en hel del fra den nuværende regulerings-tillægsskala. Nu går portionsstørrelserne fra 120 kr. til 192 kr., og denne relativt ringe forskel mellem den mindste og den største portion har som følge af den kraftige prisstigning siden 1946 medført den tidligere omtalte nivellering af de højere og højeste lønninger.

Den foreslåede skala bygger på, at der ydes alle tjenestemænd — på nær de allerhøjeste — fuld dækning for prisstigninger målt i forhold til lønniveauet omkring 1954, idet den største portion efter forslaget bliver 468 kr. Når man har valgt en portionsstørrelse, som ikke giver fuld dækning i forhold til bruttolønnen ved lovens ikrafttræden, skyldes det, at man har været betænkelig ved, at tjenestemændene under prisstigninger — uanset disses årsag — ubetinget skulle have fuld kompensation herfor.

Ved at vælge en noget lavere dækningsgrad vil der således være adgang til ved fremtidige overvejelser om ydelse af overenskomsttillæg at tage hensyn til de årsager, som har ført til konstaterede ændringer i pristallet.

Jeg finder, at denne dyrtidsregulering har bedre muligheder for at bestå uændret gennem en længere årrække end de tilsvarende bestemmelser i den tidligere tjenestemandslovgivning. Dette anser jeg for i sig selv at være en stor fordel.

Ved siden af denne selvstændige og automatiske dyrtidsregulering foreslår kommissionen som nævnt en regulering gennem et såkaldt overenskomsttillæg. Det er tanken, at der med hjemmel på bevillingslov skal kunne ske forhøjelse eller nedsættelse af bruttolønningerne med en eller flere portioner af dette tillæg. En sådan regulering skal dog tidligst kunne ske pr. 1. oktober 1961.

Dette tillægs portionsstørrelse er fastsat for ret store intervaller og udgør for middel-tallet i hvert interval samme del af bruttolønnen uanset dennes størrelse. Hver portion udgør kun omkring en tredjedel procent af bruttolønnen, og der er hermed skabt en smidig regulator, som tillader en nøje graduering af lønændringer.

Lønændringer gennem dette tillæg tænkes at skulle ske efter forhandling mellem finansministeren og tjenestemændenes centralorganisationer. Ved disse forhandlinger vil